

100. výročí vzniku republiky
ZŠ BH - 6. ročník
ŽIVÁ VLAJKA

a přirozeně? Inspirací pro akci „Oblékněme (si) republiku“ se staly barvy naší státní vlajky. Přijďme do školy v oblečení, které tyto barvy kombinuje. Máme tu výhodu, že modrá, bílá a červená jsou nejen krásné, ale i časté-určitě tedy nebude problém najít v šatníku pár kousků buď v troj či dvojkombinaci, nebo v jednotném tónu.

Ráno 24. 10. očekáváme se zvědavostí, nakolik se naše školní výzva ujme. Pan školník, kterého potkáte při vstupu do budovy jako prvního, dokázal ve svém pracovním oděvu vkusně sladit všechny tři barvy. Mnozí učitelé i paní uklízečky jsou na tento den také přímo ukázkově oblečení! A co ti hlavní, tedy žáci? Někteří pojali modročervenobílý den s nadšením, ale prakticky stejně bylo procento těch, kteří se do společné

OBLÉKLI JSME (SI) REPUBLIKU

28. říjen.... republika... Masaryk... výročí... státní svátek... 100 let... Není úniku. Všude kolem nás se tyto pojmy skloňují, a čím více se blíží slavnostní den, tím častěji. Je jen dobře, že se připomínají důležité dny naší historie. Celý svět se globalizuje a snaží se o multikulturalitu, ale to přece neznamená, že bychom měli zapomínat na památné dny, které jsou jen NAŠE. Památné dny spojené s našimi kořeny a minulostí národa i vlasti.

Jak si tedy připomenout krásné kulaté výročí vzniku samostatného československého státu? Co takhle jednoduše

akce nezapojili ne z přesvědčení (samozřejmě respektujeme, že všichni máme právo rozhodnout se po svém a je na každém, zda se ztotožňuje se svátky a symboly), ale z čistě, a mnohdy i nahlas ventilované nechuti se jakkoliv zabývat něčím „navíc“. Ponechme k úvaze, zda šlo opravdu o tolik „práce“ navrch...

Děti z 6. ročníku měly před sebou ještě jeden úkol. Den v národních barvách jsme plánovali završit fotografováním „živé“ vlajky. Každá třída si zvolila jednu barvu. Společným „puzzle“ měl vzniknout obraz našeho státního symbolu. Zvolit místo k fotografování bylo poměrně složité. Původní záměr vytvořit živý obraz na školním dvoře a pořídit snímek z oken sborovny jsme nakonec přehodnotili. Na dvorku náš pan školník, který má zlaté ruce, v těchto dnech pečlivě buduje základy budoucího přístřešku pro stojany na kola. Nechtěli jsme mu při práci překážet. Záběr na školní dvůr by byl navíc rušen nechtěnými objekty, zdaleka by nebyl ideální. Náhradní a vlastně optimální řešení? Vnitřní dvůr Muzea Bedřicha Hrozného. Velikost prostoru zcela odpovídá našim potřebám. Jednotlivý povrch z dlažby je jednak fotogenický a čtvercová dlažba také dobře poslouží pro snadné rozměření délek stran v poměru 3:2, což odpovídá české vlajce.

Poslední hodinu se všechny tři šestky v doprovodu třídních učitelů, p. uč. Pokorného a paní asistentek vydaly do muzea. Chvilku to na ploše vypadalo jak v mraveništi. Jen zvládnout decibelový „nářez“, který dokáže vyvinout 50 dětských hlasů, bylo náročné. V docela krátké době se však podařilo všechny modré, červené a bílé mravenečky usadit na předkreslený obrys vlajky.

Pozor,
fotíme!
Chvilku
vydržte,

setrvejte pěkně v podřepu co nejvíce „zabalení“. Ještě jeden snímek...
Hotovo! Z muzejního balkonku vidíme krásnou živou vlajku jako na dlani.

Výsledek je podle našeho názoru povedený. Pro budoucí generace jsme se ještě zvětšili podpisem na plakát. Co když naše autogramy budou jednou mít značnou historickou hodnotu?

Protože venku dost zafukovalo, poslední tajný plán dnešního barevného

dne čekal na realizaci uvnitř muzea ve výstavní síni. Společně si zazpíváme. A jakou jinou písničku než krásnou lidovku *Ach synku, synku* s hudebním doprovodem kláves a kytary. Nejsme žádní profesionální zpěváci, ovšem o to víc byl náš společný zpěv autentický a srdečný. Pro posílení hudebního zážitku jsme si pak píseň zazpívali ještě jednou. Jsme rádi, že se nám podařilo překvapit p. uč. Smejkalovou a p. uč. Tovarovou, které o vzájemné tajné dohodě mezi dětmi, p. uč. Gruhnovou, p. uč. Rašínem, p. as. Obstovou a Frankovou dlouho neměly ani tušení.

Po hudebním dostaveníčku si ještě chvíli povídáme o státních symbolech, národních

barvách, důležitých historických událostech a významu připomínání státních svátků. Hodina v muzeu byla nakonec příjemná a úúúúúplně jiná než ve třídě. Nepochybujeme o tom, že se nám časem podaří „vychytat“ i to, co někteří ještě někdy neumíme-a to více si naslouchat a umět občas udělat kompromis mezi „já“ a „my“. Jistě však máme na co vzpomínat.

Poděkování patří všem, kteří se na přípravě akce podíleli – ať těm malým, bez nichž by tříbarevný den nemohl proběhnout, tak těm velkým, jejichž podpora byla neméně cenná a potěšující. Díky. 😊

Za modročervenobílý tým učitelů a žáků 6. ročníku
Olga Gruhnová

